

- 4) Kan een bijzonder, wettelijk geregeld contractueel recht sui generis op nakoming, dan wel een fictief, op een overeenkomst gelijkend recht sui generis op nakoming, dat ontstaat door de prijstoezegging van de ondernemer en het opvragen van de prijs door de consument, aan de voor consumentenzaken bevoegde rechter worden voorgelegd?

(¹) PB L 12 van 2001, blz 1.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen EMAG Handel Eder OHG en Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Zaak C-245/04)

(2004/C 251/02)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 juni 2004, in het geding tussen EMAG Handel Eder OHG en Finanzlandesdirektion für Kärnten, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 8, lid 1, sub a, eerste zin, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG (¹) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, aldus worden uitgelegd dat de plaats van aanvang van de verzending of het vervoer ook bepalend is, wanneer verschillende ondernemers met betrekking tot hetzelfde goed leveringsovereenkomsten sluiten en de verschillende leveringen in een enkele verplaatsing van de goederen worden verricht?
2. Kunnen verschillende leveringen als belastingvrije intracommunautaire leveringen worden beschouwd, wanneer verschillende ondernemers met betrekking tot hetzelfde goed leveringsovereenkomsten sluiten en de verschillende leveringen in een enkele verplaatsing van de goederen worden verricht?
3. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, geldt als plaats van aanvang van de tweede levering dan de werkelijke plaats van verzending van het goed of de plaats van aankomst van de eerste levering?
4. Is het ter beantwoording van de eerste tot en met derde vraag van belang wie er tijdens de verplaatsing van het goed beschikkingsbevoegd over is?

(¹) PB L 145, blz. 1.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Turn- und Sportunion Waldburg en Finanzlandesdirektion für Oberösterreich en 2) Edith Barris en Finanzlandesdirektion für Tirol

(Zaak C-246/04)

(2004/C 251/03)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 juni 2004, in het geding tussen 1) Turn- und Sportunion Waldburg en Finanzlandesdirektion für Oberösterreich en 2) Edith Barris en Finanzlandesdirektion für Tirol, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Mag de lidstaat zijn bevoegdheid krachtens artikel 13, C, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG (¹) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (hierna: „richtlijn”), om de belastingplichtigen het recht te verlenen om, bij verpachting en verhuur van onroerende goederen in plaats van de in artikel 13, B, sub b, van de richtlijn voorziene belastingvrijstelling te kiezen voor belastingheffing, slechts op uniforme wijze uit te oefenen, of mag de lidstaat daarbij onderscheid maken naar de soort handelingen of naar groepen van belastingplichtigen?
- 2) Staat artikel 13, B, sub b, juncto C, sub a, van de richtlijn een nationale regeling toe zoals die van § 6, lid 1, veertiende regel, UStG 1994 juncto § 6, lid 1, zestiende regel, UStG 1994, die de keuze voor belastingheffing in geval van handelingen van verhuur en verpachting aldus beperkt dat sportverenigingen van algemeen nut zijn uitgesloten van de keuzemogelijkheid?
- 3) Staat artikel 13, B, sub b, juncto C, sub a, van de richtlijn een nationale regeling toe zoals die van § 2, lid 5, tweede regel, UStG 1994 juncto § 1, lid 2, eerste regel, Liebhabereiverordnung in de versie van BGBl nr. 33/1993, volgens welke in geval van handelingen van verhuur niet kan worden gekozen voor belastingheffing wanneer de verhuur niet binnen een bepaalde tijd leidt tot een over het geheel genomen positief resultaat respectievelijk een batig inkomensaldo en het een gebouw betreft dat bestemd is voor gebruik als privé-woning?

(¹) PB L 145, blz. 1.